

HIGH fidelity

300B TIL FOLKET

Blu-ray & HD ER KLAR

**MUSKLER
FRA NEW ZEALAND**

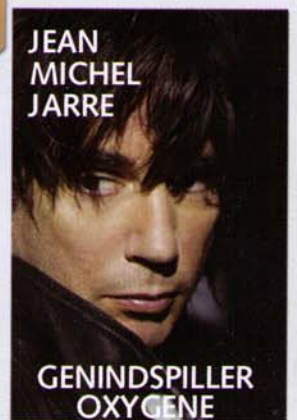
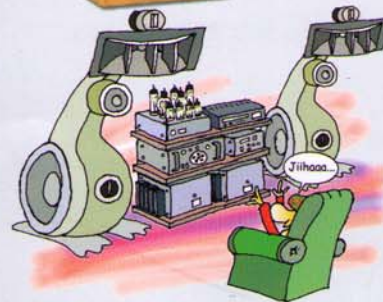
NU MED RoomPerfect

**40 år med HIGHfidelity
2. del: 1987-07**

**SÅ SØDT
SOM I
GAMLE
DAGE**

VIND

Athena iVoice iPod Dock

CD/SACD'er med Genesis

INTERPRESS kode 0632 udg.uge 01

41. ÅRG 3. JAN - 14. FEB
NOK 94,50 DKK 79,50

TEST

Genlyd fra den anden side

De vellydende produkter fra new zealandske Perreaux er efter en lang pause igen repræsenteret i Norden

Af Kim Kruse Petersen
og Michael Madsen (målinger)

Perreaux er ikke ukendt for dette blads faste læsere, idet vi tilbage i februar 1990, under overskriften "Godt nyt fra et fjært land" testede Perreaux E-P/E-1 forstærkersættet fra New Zealand med godt resultat. Da mærket nu igen er blevet tilgængeligt her hos os, har vi benyttet lejligheden til at lytte til deres nyeste forstærkere.

Vi har set nærmere på SM6 mkII fra Prisma serien til omkring 28.500 kr. og den tilhørende stereoeffektforstærker på nominelt 2x300 watt til ca. 40.000 kr.

Der er tale om et separat to-boks forstærkersæt fra Perreaux's Reference Series, hvilket kunne indikere at vi her befandt os i et afskrækkende prisniveau. Alt er som bekendt relativt, men om ikke andet, så har erfaringerne fra den daglige brug afsløret et glimrende forhold mellem pris og ydelse. Årsagen er klar: Her er kun sparet på steder, hvor det ikke direkte påvirker lydkvaliteten i negativ retning.

Prisma SM6 mkII forforstærkeren

Lad mig begynde med forforstærkeren.

Den glimrer ved en lige så enkel betjening som designet indikerer. Den ser ved første øjekast ud til at være helt uden betjeningsknapper på fronten, men det er et falsum. Med fire knapper kan man regulere volumen og vælge indgang, og både volumen og valgt indgang kan ses på et letlæseligt display. Her findes altså ingen drejeknapper for volumen eller indgangsvælger eller andet, som det rent mekanisk koster ekstra at producere.

Leder du efter avanceret processorstyring af din forforstærker skal du lede andre steder. Perreaux forforstærkerens interne opbygning er forholdsvis simpel. Der er ingen mulighed for at justere gain indgangene imellem, ligesom man ikke kan fjerne de indgange, man ikke aktuelt har behov for. Indgangenes betegnelser kan heller ikke gøres mere sigende end IA, IB, IC osv. Til gengæld finder vi 0 dB HT-Loop gennemgang. Godt til hjemmebiograf anvendelse.

**PRODUKT: PERREAUX
PRISMA SM6 mkII / 350**

INFORMATION:

**WWW.PERREAUX.COM,
WWW.AUDIOCOMPAGNIET.DK,
PRIS (CA.): 28.500 KR. /
40.000 KR.**

Volumenreguleringen, der foregår i 59 trin, virker lidt for følsom i sin reaktion. De udlæste cifre fortæller ikke direkte noget om gain, hvad vi ellers efterhånden er vant til. Men en konsultation med manualen fortæller at "47" betyder 0 dB, og der kan reguleres op til +18 dB, svarende til "59" på displayet. Selve reguleringen foretages af to digitalt styrede modstandsdekader. Denne særdeles kritiske del i forforstærkeren er i SM6 mkII godt implementeret med den 15 år gamle kending, CS3310 fra Cirrus Logic. Udviklerne hos Perreaux skal have ros for at have fået så meget godt ud af denne ikke ligefrem nye kreds.

Balanceret opbygning

Selvom Perreaux sværger til balanceret opbygning og i øvrigt er rigt udstyret med ind- og udgange, er det ærgerligt at forforstærkeren kun er udstyret med en enkelt balanceret indgang. Til gengæld findes der to tape-loops, og ikke mindre end to phono linie udgange og naturligvis en balanceret xlr-udgang. Det giver i alt fem udgange.

Finishen på apparaterne er ok, dog uden at være ekstravagant i nogen henseende. Prisma 350 effektforstærkeren er udstyret med forholdsvis simple køleplader, der nærmest ligner køleplader for selvbyggeren. Og

begge produkter har et topdæksel, der næsten lyder af blik, men som dog er af aluminium. Det går lidt ud over produkternes samlede aura. Til gengæld er der grund til os for den omhu, der er lagt i frontpladerne. Man får simpelthen lyst til at røre ved dem.

Fjernbetjeningen

Med en vægt på 250 g er denne klart den tungeste fjernbetjening, jeg har oplevet. Det er lige før den er for tung at holde i én hånd. I forhold til hvad der er nødvendigt for at kommandere forforstærkeren - på Perreaux kan volumen, indgangsvælg og balance styres - er det i praksis irriterende at der er så mange knapper til den tilhørende cd-afspiller. Det er bestemt ok, hvis man også køber denne, men de mange knapper er naturligvis overflødige hvis man kun bruger forforstærkeren.

Prisma 350

Perreaux sværger til en opbygning baseret på gode diskrete komponenter og udgangspunkt med MOSFETs i sine konstruktioner. Forstærkeren er udstyret med kraftige strømforsyninger og der er overalt gjort meget ud af at gøre strømforsyningerne både stabile og støjsvage. Det er svært at finde anledning til kritik af den rent elektroniske opbygning.

Kvaliteten af alle tilslutninger er i lighed med forforstærkeren i orden, med to sæt højttalerudgange, både balanceret og

ubalanceret indgang. On/off kan endvidere styres via et kabel fra forforstærkeren.

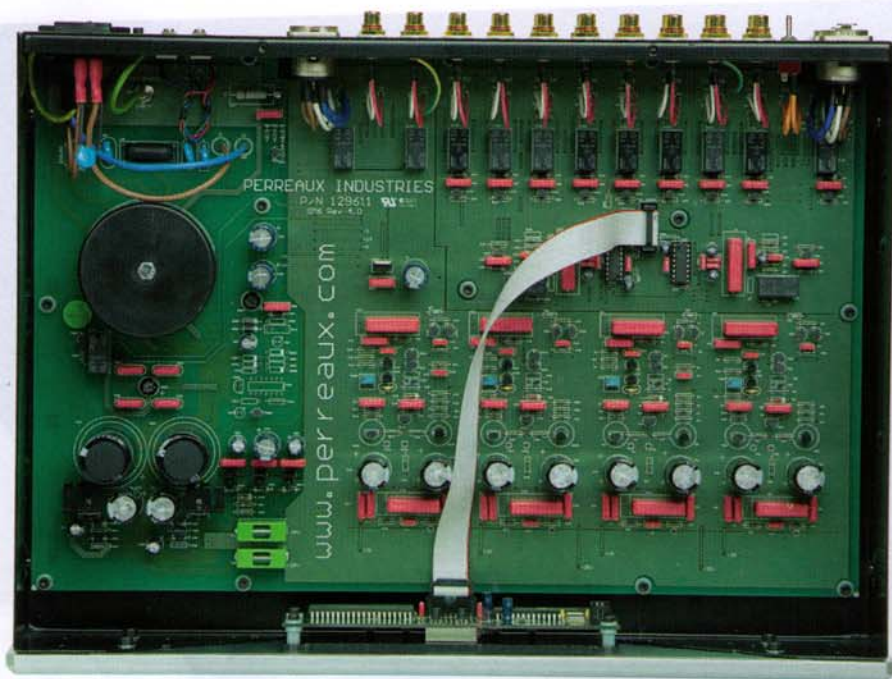
I fællesskab

Helt fri for mekanisk støj er effektforstærkeren ikke. Der høres et svagt mekanisk brum fra den kraftige ringkernetransformator, og en ikke særlig eksklusiv lyd ved on/off. Det samme gælder de lidt irriterende klik, når der skiftes indgang.

I en enkelt kombination oplevede jeg en

brumsløjfe. Det er sjældent det sker, men med Perreaux er der heldigvis mulighed for via en afbryder på bagpladen at afbryde stelforbindelsen internt i forstærkeren. Når forforstærkeren slukkes (hvilket kun er muligt via fjernbetjeningen), slukkes alle kredsløb, med undtagelse af de digitale styringskredsløb. Det betyder således at alle analoge kredsløb afbrydes. Det giver et lavere strømforbrug, men giver også den ulempe i hifi-sammenhæng, at forforstær-

keren behøver opvarmning for at lyde bedst. Så først efter omkring en times "tomgang" er den på omgangshøjde og yder sit bedste.

Forforstærkeren bruger 0,5 watt i standby og 50 watt i tomgang, når den er on. For effektforstærkeren er der tale om 80 watt i tomgang. Denne er helt slået fra i off.

Afslappet

Det er tydeligt, at Perreaux stræber mod det rolige og afslappede lydbillede, der altid er rart at høre på. Toppen er meget behagelig, helt uden knaster eller ubehagelige betoning og mellemtonen klinger overvejende neutralt, med en tendens til det varme. Som fundament opleves en god og fyldig bas med fin præcision. Alt i alt en meget letflydende og tiltalende spillestil.

Dette er måske også i virkeligheden sættets akilleshæl, for det lyder til tider

næsten så pænt at det af og til næsten tenderer det lidt kedelige. Der mangler ligesom det sidste i mikrodynamik for at musikken fuldstændigt river mig med som lytter. Det virker lidt som om sættet nærmest "nøler" lidt før det svarer. Men når der så svares, sker det fuldstændigt roligt og velkontrolleret.

Vokalmusikken

Med vokalmusik viser sættet sin helt stærke side. Alle stemmer gengives varm og roligt, og igen er gengivelsen præget af ro og overblik, og selvom vokalstemmer til tider kan mangle lidt krop er det overordnede resultat meget overbevisende.

Perreaux sættet er dog ikke lige perfekt til alle typer af musik og heller ikke alle former af musikinstrumenter. Rigtigt godt går det som nævnt med vokalmusik og tillige med strygergruppen, og ikke mindst solo-

violin. Til gengæld kan f.eks. trompet og klaver savne en anelse prægnans i klangen.

Behagelig dæmpning

Klavermusik gengives helt uden hårdhed eller betoning, og det kan i mange tilfælde være nærmest befriende, i de tilfælde hvor pianisten virkelig går løs på det 280 cm store Steinway koncertflygel. Men samtidigt oplever jeg også at lidt af at den sidste "kontanthed" eller præcision mangler i gengivelsen.

Nogle gange lyder et flygel af stålstrengene, og den oplevelse vil jeg også gerne opleve i mit lytterum. Her lægger Perreaux en let dæmper på stålstrengene. Dette slør gør at ældre indspilninger af og til lyder en anelse mere støvede end der egentligt er grund til. Fordel eller ulempe? Det er svært at afgøre!

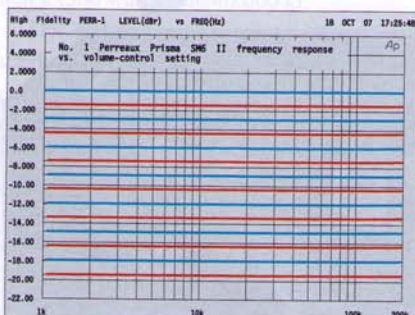
Balanceret kobling

Jeg har anvendt sættet både balanceret og ubalanceret. Mellem forforstærker og effektforstærker foretrækker jeg - som sædvanligt - balanceret kabelføring. Det giver større ro, og lyder i det hele tager "mere rigtigt".

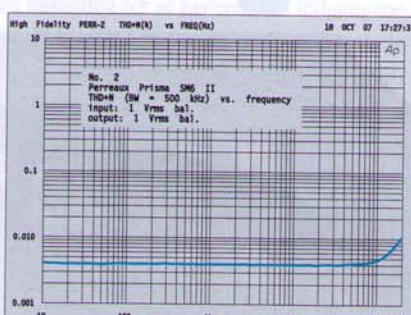
På indgangene foretrækker jeg også balanceret, og Perreaux spiller her en anelse mere frigjort end tilsvarende over ubalancerede indgange. Det er dog i praksis meget svært at A/B teste, da der også kan være store forskelle i kvaliteten af balancerede / ubalancerede signaler fra signalkilden.

Sammen og hver for sig

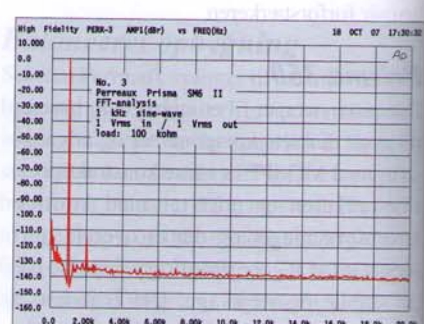
Dermed er ikke sagt, at det ikke kan høres, når forforstærkeren bliver indkoblet. Det kan det, og den deler i denne sammenhæng skæbne med alle de analoge forforstærkere, jeg hidtil har haft mulighed for at prøve.

Prisma SM6 II forforstærkeren har en udpræget stor båndbredde, der oven i købet bevares hele vejen, når der skrues ned for volumen.

Støj og forvrængning er der heller ikke meget af. 0,004 % THD+N hele vejen op til 100 kHz ved 1 Vrms ind / 1 Vrms ud - flot ser det ud.

FFT-spektret har et støjgulv, der ligger næsten så lavt som det er teknisk realiserbart. Den eneste synlige harmoniske er af 2. orden og den ligger 115 dB nede!

Især er det tydeligt i kombination med en signalkilde som f.eks. Transporter (testet i HF 3/07), hvis lyd i den grad kendetegnes af transparens og ikke mindst af den eftertragtede "sorte baggrund" i musikgengivelsen.

I direkte sammenligning med andre opsætninger, som f.eks. min Transporter, gennem TacT 2.2x og ud via mine Benchmark konvertere, viser det sig at effekttrinnet alene kan levere et mere gennemsigtig lyd med en mere veldefineret bas og en større dynamik. Men igen har alting en pris. Nu er lydbilledet nemlig knapt så rundt og behageligt. Ok, mange områder er bedre når der lyttes uden forforstærkeren. Til gengæld er lyden mindre afslappet. Et valg er nødvendigt.

Dæmpet spillestil

Perreaux behersker afgjort den afslappede spillestil. Rachel Podger og Mozart violinsonaterne på Channel Classics kan i mange kombinationer være mere end blot en prøvelse at lytte til. Ikke på grund af musikken, men ofte bliver både hammerklaveret og barokviolinene meget hård i klangen. Men over Perreaux lyder denne indspilning lige-

så fremragende som den er rent musikalsk. Prisen for denne lyd er, at det øverste spektrum af violinen toneområde godt kunne profitere af en anelse mere "piv".

Fornemt perspektiv

Rum og perspektiv er Perreaux sættes absolut stærkeste side. Hør f.eks. et nummer som "A long long Time" fra Reference-CD No. 74, track 6. På denne optagelse placerer sættet de enkelte instrumenter fint i dybden, og bredden strækker sig ud over højttalernes fysiske placering. Det samme kan vi konstatere på eksemplet fra samme cd track 9 (Carrissimi), hvor de to sopranstemmer er meget fornemt realiseret i rummet.

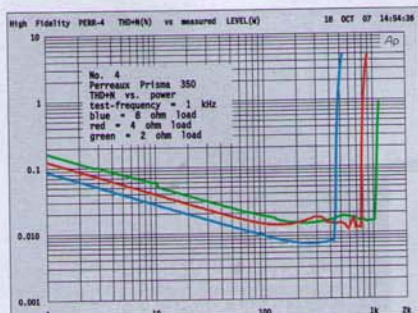
Også track 10 fra Reference-CD No. 56 er lige i øjet - eller nærmere øret. Musikken er her af Schubert og violin, cello og flygel er placeret i lydbilledet, så jeg nærmest kan gribe efter dem i min stue. Og at jeg nær-

mest fornemmer at flyglet i den forholdsvis lille optagelokalitet spiller på "halv pind", altså med låget halvt lukket. Det er kort og godt meget overbevisende. Gennemsigtheden er ikke rekordhøj, men Perreaux viser at god lyd også er mere end blot et spørgsmål om gennemsigtheden.

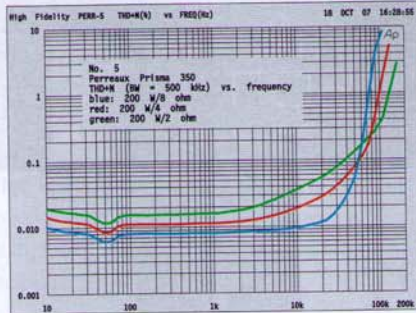
Sættet er endvidere "voicet", så instrumenternes materialer fornemmes korrekt. Hør f.eks. Reference-CD No. 56, track 6, hvor blokfløjterne på dette Paisible nummer virkelig virker lyder af træ. For mig er lyden her så tæt på idealklangen, som jeg synes man kan komme.

Flere eksempler

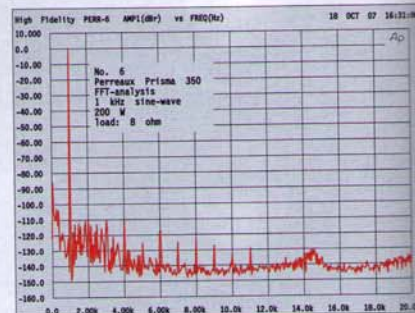
Reference-CD No. 56 track 2, "Blue Bird", med Ole Berthelsen, gengives med en god, præcis og veldefineret bas og med en god sammenhæng med både mellemtone og top. Her viser sættet muskler, fordi det aldrig lyder forpustet eller aggressivt. Og førnævnte eksempel track 9 fra Reference-CD No. 74 viser også hvad dette sæt kan præstere i mellemtonen og i særdeleshed dets gode evne til at gengive vokaler. Også ekspansionsvevnen er god i mellemtonen,

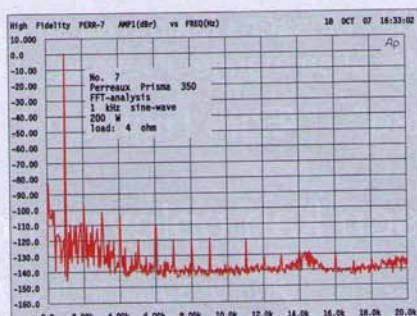
Prisma 350 er en kraftig forstærker, der afgiver helt op til ca. 450/800/1.000 W i 8/4/2 ohm. Og så sker det endda med en forvrængning helt nede omkring de 0,01 %.

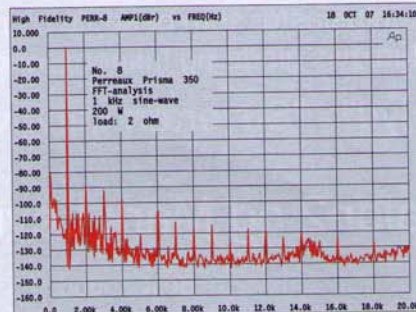
Ved 200 W ud i 8/4/2 ohm ligger THD+N lavt. Der er dog tale om en stigning i toppen, men audioområdet dækkes ind med under 0,05 % og det med en god margin.

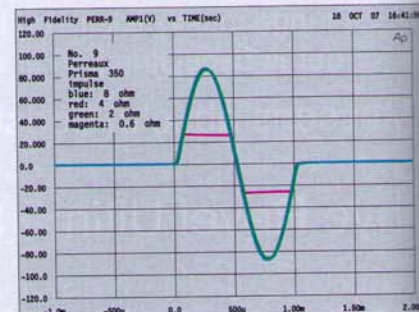
200 W i 8 ohm leveres med en udpræget frihed for harmoniske komponenter og samtidig ligger støjgulvet ualmindelig lavt. Udtrykt i tørre tal: 0,006 %.

Ved 200 W i 4 ohm er de harmoniske blevet mere synlige, men der er stadig 97 dB ned til den dominerende harmoniske af anden orden. I tal: 0,009 %.

Heller ikke 200 W i 2 ohm er udfordring for Prisma 350. Der er endda en tiltalende fordeling af de harmoniske af 2., 3. og 4. orden. THD+N i tørre tal: 0,013 %.

Sådan - fuldt spændingssving i 8/4/2 ohm så kurverne nærmest dækker hinanden. Jo, - den røde (4 ohm) er der også. 11/22/43 A i 8/4/2 ohm og 46 A i 0,6 ohm.

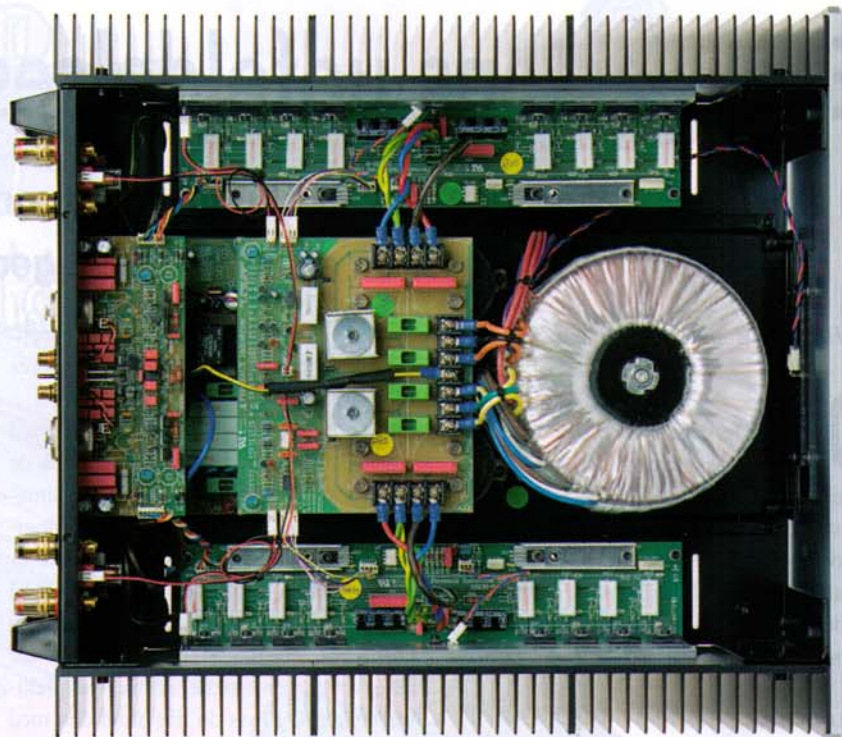
selvom den er hørt mere voldsom. Hør f.eks. på Reference-CD No. 62 track 1, Vanja Santos med "I Say Time". Det er bestemt ikke kedeligt, men jeg mangler dog det sidste smæk.

Også Curial-nummeret fra samme cd gengives overbevisende med god dynamik og igen en fornem realisering af rum, her Abbey Road studie 1. Soloviolinen står smukt placeret. En anelse mere dynamik og den lille tendens til lidt roderi ville måske være helt væk. Men alt i alt bestemt en glimrende præstation.

Konklusion

Perreaux viser med Prisma SM6 og 350 for- og effektforstærkerne, at de leverer særdeles kompetent konstruerede og producerede produkter. Lyden udmærker sig på mange afgørende områder og også produkternes finish er god i forhold til det relativt medgørlige prisniveau vi her befinder os på.

Forforstærkeren er ikke fuldstændig transparent og den tager derfor en anelse af både præcision og gennemsigtighed i lyd-billedet. Men det gør alligevel ikke så meget, da den må formodes at blive brugt sammen med den tilhørende effektforstærker

og i fællesskab er de nærmest et hit.

Mellemtonegengivelsen er forstærker-sættets trumfkort, som i kombination med en afslappet formidling af de øverste okta-ver, medvirker til et yderst behageligt lyd-

billede. Når alt dette kombineres med sæt-tets helt stærke side - dets evne til at gengi-ve rum og ambience - giver Perreaux Pri-sma komponenterne virkelig meget vellyd for pengene. ■

Kom og se hele nyheden!
Vi har forstærket linien af integrerede forstærkere med den ny SI 100.
Den yder mindst 2 x 100 watt og passer smukt sammen med vores CD3.
Hør makkerparret hos den nærmeste forhandler.

GamuT.

KT Radio Frederiksberg 33 31 14 40 Expert Radio Varde 75 22 23 33
 Amfora Musik 50 88 50 89
 Norge: Audiotech +47 6398 6370